

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

► **B**

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 95/59/EY,
annettu 27 päivänä marraskuuta 1995,
muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista**
(EYVL L 291, 6.12.1995, s. 40)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Neuvoston direktiivi 1999/81/EY, annettu 29 päivänä heinäkuuta 1999	L 211	47	11.8.1999
► <u>M2</u>	Neuvoston direktiivi 2002/10/EY, annettu 12 päivänä helmikuuta 2002	L 46	26	16.2.2002

▼B

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 95/59/EY,
annettu 27 päivänä marraskuuta 1995,
muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista
kuin liikevaihtoveroista**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 99 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo, että

- 1) muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 19 päivänä joulukuuta 1972 annettua neuvoston direktiiviä 72/464/ETY ⁽³⁾ ja muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 18 päivänä joulukuuta 1978 annettua neuvoston toista direktiiviä 79/32/ETY ⁽⁴⁾ on muutettu useaan otteeseen ja olennaisella tavalla; järkipäisyyden ja selvyyden vuoksi on syytä koota mainitut direktiivit yhdeksi asiakirjaksi,
- 2) perustamissopimuksen tavoitteena on luoda taloudellinen liitto, jossa harjoitetaan tervettä kilpailua ja joka ominaisuuksiltaan vastaa sisämarkkinoita; valmistetun tupakan alalla tämän tavoitteen toteutuminen edellyttää, ettei jäsenvaltioiden tämän alan tuotteiden kulutukseen kohdistama verotus vääristä kilpailun edellytyksiä eikä estä näiden tuotteiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä,
- 3) valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisella on erityisesti saatava estetyksi verotuksen vaikutuksia vääristämästä samaan ryhmään kuuluvilla valmistetun tupakan eri luokilla käytävää kilpailua ja siten saatava jäsenvaltioiden kansallisia markkinoita avatuksi,
- 4) savukkeiden valmisteveron rakenteeseen on kuuluttava tuoteyksikkökohtaisesti lasketun erityisen osan lisäksi vähittäismyyntihintaan kaikkine veroineen perustuva suhteellinen osa; savukkeisiin sovellettavalla liikevaihtoverolla on sama vaikutus kuin suhteellisella valmisteverolla, mikä pitäisi ottaa huomioon vahvistettaessa valmisteveron ja kokonaisverotason erityisen osan välinen suhde,
- 5) savukkeiden osalta edellä mainittu tavoite voidaan parhaiten saavuttaa järjestelmällä, joka mahdollistaa verotason alentamisen, ja tämän vuoksi näiden tuotteiden verotuksessa olisi yhdistettävä suhteellinen valmistevero erityisvalmisteveroon, jonka määrä kunkin jäsenvaltion on vahvistettava yhteisön määräämillä perusteilla,
- 6) valmistetun tupakan valmisteverojen rakenteet olisi yhdenmukaistettava vaiheittain,
- 7) kilpailun asettamat vaatimukset edellyttävät järjestelmää, jossa hinnat vahvistetaan vapaasti kaikille valmistetun tupakan ryhmille,
- 8) valmistettua tupakkaa on useita eri lajeja, jotka eroavat toisistaan ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 56, 6.3.1995, s. 164

⁽²⁾ EYVL N:o C 133, 31.5.1995, s. 1

⁽³⁾ EYVL N:o L 303, 31.12.1972, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/78/ETY (EYVL N:o L 316, 31.10.1992, s. 5)

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 10, 16.1.1979, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/78/ETY

▼B

- 9) nämä valmistetun tupakan eri lajit olisi määriteltävä,
- 10) taloudellisista syistä olisi tietyille jäsenvaltioille myönnettävä väliaikaisia poikkeuksia,
- 11) savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka ja muu piippu- ja savuketupakka olisi erotettava toisistaan,
- 12) valmistajan käsitettä olisi täsmennettävä tarkoittamaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tosiasiallisesti valmistaa tupakkatuotteita ja vahvistaa enimmäishinnan noudatettavaksi vähittäismyynnissä kussakin jäsenvaltiossa, jossa kyseiset tuotteet on tarkoitettu luovutettaviksi kulutukseen,
- 13) useimmat jäsenvaltiot vapauttavat tietyn valmistetun tupakan valmisteverosta tai palauttavat siitä maksetun valmisteveron tupakan käyttötarkoituksen perusteella; tiettyjen käyttötarkoitusten perusteella myönnettävät valmisteverovapautukset tai valmisteveron palautukset olisi vahvistettava tässä direktiivissä,
- 14) näiden tuotteiden verotuksen yhtenäisyyden vuoksi olisi savukkeina pidettävä myös tupakkakääröjä, jotka yksinkertaisen käsin tapahtuvan käsittelyn jälkeen voidaan polttaa sellaisenaan,
- 15) Saksan liittotasavallan olisi 31 päivään joulukuuta 1998 annettava kantaa näistä tupakkakääröistä valmisteveroa, jonka kanta tai määrä on vähintään sama kuin savukkeiksi käärittävästä hienoksi leikatusta tupakasta kannettavan valmisteveron kanta tai määrä, ja
- 16) tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden velvoitteisiin saattaa liitteen I B-osassa mainitut direktiivit määräajassa osaksi kansallista lainsäädäntöään,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

Yleiset periaatteet

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden valmistetun tupakan valmisteveron rakenteet on yhdenmukaistettava useassa vaiheessa.
2. Tässä direktiivissä vahvistetaan tämän yhdenmukaistamisen yleiset periaatteet sekä ne erityisperusteet, joita on sovellettava yhdenmukaistamisen eri vaiheissa.
3. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta siirtymisestä yhdestä yhdenmukaistamisen vaiheesta seuraavaan ottaen huomioon, mitä vaikutuksia meneillään olevan vaiheen aikana on saatu aikaan niillä toimenpiteillä, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet valmisteverojärjestelmässään kyseisen vaiheen aikana sovellettavien säännösten noudattamiseksi. Siirtymistä yhdestä vaiheesta seuraavaan voidaan lykätä erityisesti, jos se voi aiheuttaa jollekin jäsenvaltiolle kohtuuttomia tulojen menetyksiä.

2 artikla

1. Valmistettuna tupakkana on pidettävä:
 - a) savukkeita,
 - b) sikareita ja pikkusikareita,
 - c) piippu- ja savuketupakkaa:
 - savukkeiksi käärittävää hienoksi leikattua tupakkaa,
 - muuta piippu- ja savuketupakkaa
 siten kuin ne on määritelty 3—7 artiklassa.
2. Neuvosto antaa komission ehdotuksesta tarvittavat säännökset sen määrittämiseksi, miten valmistettu tupakka on määriteltävä ja ryhmiteltävä.

▼B

3. Jäljempänä 3—7 artiklassa tarkoitetut määritelmät eivät rajoita niissä tarkoitettujen tuotteiden eri ryhmiin sovellettavien verotusjärjestelmien tai -tasojen määrittämistä, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta olemassa olevien yhteisön säännösten soveltamista.

3 artikla

Sikareina tai pikkusikareina on pidettävä sellaisinaan poltettavia

- 1) tupakkakääröjä, jotka koostuvat kokonaan luonnontupakasta;
- 2) tupakkakääröjä, joissa on luonnontupakasta valmistettu peitelehti;

▼M2

- 3) tupakkakääröjä, joiden täytteenä on riivitty sekoitus ja joissa on sikarin tavanomaista väriä oleva peitelehti, joka kattaa koko tuotteen, tapauksen mukaan suodatin (poikkeuksena sikarit, joissa on filteri) sekä käärelehti mukaan luettuina, jotka molemmat valmistetaan rekonstruoidusta tupakasta, jos näiden tupakkakääröjen kappalepaino ilman suodatinta tai holkkia on vähintään 1,2 grammaa ja jos peitelehti on kierretty vähintään 30 asteen terävään kulmaan sikarin pituusakseliin nähden;
- 4) tupakkakääröjä, joiden täytteenä on riivitty sekoitus ja joissa on sikarin tavanomaista väriä oleva peitelehti, joka on valmistettu rekonstruoidusta tupakasta ja kattaa koko tuotteen, tapauksen mukaan suodatin mukaan luettuna (poikkeuksena sikarit, joissa on filteri), jos näiden tupakkakääröjen kappalepaino ilman suodatinta tai holkkia on vähintään 2,3 grammaa ja jos ympärysmitta vähintään kolmannekselta niiden pituutta on vähintään 34 millimetriä.

▼B*4 artikla*

1. Savukkeina on pidettävä

- a) muita sellaisenaan poltettavia tupakkakääröjä kuin 3 artiklassa tarkoitettuja sikareita ja pikkusikareita;
- b) tupakkakääröjä, jotka yksinkertaisen muun kuin teollisen käsittelyn avulla työnnetään savukeputkiin;
- c) tupakkakääröjä, jotka yksinkertaisen muun kuin teollisen käsittelyn avulla kääritään savukepapereihin.

Saksan liittotasavalta saa ►**M1** 31 päivään joulukuuta 2001 ◀ saakka kantaa b alakohdassa tarkoitetuista tupakkakääröistä valmisteveroa, jonka kanta tai määrä on vähintään sama kuin savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan valmisteveron kanta tai määrä.

2. Valmisteverotuksessa 1 kohdassa tarkoitettua tupakkakääröä on pidettävä kahtena savukkeena, jos se ilman suodatinta ja holkkia on pitempi kuin 9 senttimetriä mutta enintään 18 senttimetriä, kolmena savukkeena, jos se ilman suodatinta ja holkkia on pitempi kuin 18 senttimetriä mutta enintään 27 senttimetriä, ja niin edelleen.

5 artikla

Piippu- ja savuketupakkana on pidettävä:

1. leikattua tai muutoin paloitetua, riivittyä tai laatoiksi puristettua tupakkaa, jota voidaan polttaa ilman teollista lisävalmistusta;
2. vähittäismyyntipakkauksiin pakattuja tupakanjätteitä, joita 3 ja 4 artikla eivät koske ja joita voidaan polttaa.

6 artikla

Savukkeiksi käärittävänä hienoksi leikattuna tupakkana on pidettävä 5 artiklassa määriteltyä piippu- ja savuketupakkaa, jonka leikkeistä enemmällä kun 25 painoprosentilla on pienempi kuin 1 millimetrin poikkileikkaus. Jäsenvaltioiden, jotka 1 päivänä tammikuuta 1993 eivät soveltaneet tätä 1 millimetrin poikkileikkausta, on ryhdyttävä noudattamaan tätä säännöstä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997.

▼B

Lisäksi jäsenvaltiot voivat pitää savukkeiksi käärittävänä hienoksi leikattuna tupakkana piippu- ja savuketupakkaa, jonka leikkeistä enemmällä kuin 25 painoprosentilla on suurempi kuin 1 millimetrin poikkileikkaus ja joka on myyty tai tarkoitettu myytäväksi savukkeiksi käärittäväksi.

7 artikla

1. Sikareihin ja pikkusikareihin on rinnastettava tuotteet, jotka koostuvat osittain muista aineksista kuin tupakasta mutta täyttävät muut 3 artiklassa säädetty edellytykset, kuitenkin ainoastaan, jos näissä tuotteissa on kussakin

- luonnontupakasta valmistettu peitelehti,
- peitelehti ja käärelehti, jotka molemmat on valmistettu rekonstruoidusta tupakasta,
- rekonstruoidusta tupakasta valmistettu peitelehti.

2. Savukkeisiin sekä piippu- ja savuketupakkaan on rinnastettava tuotteet, jotka koostuvat kokonaan tai osittain muista aineksista kuin tupakasta mutta täyttävät muut 4 tai 5 artiklassa säädetty edellytykset.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tupakkaa sisältämättömiä tuotteita ei ole pidettävä valmistettuna tupakkana, jos niitä käytetään ainoastaan lääkintätarkoituksiin.

8 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on määrättävä yhteisössä valmistetuille savukkeille ja kolmansista maista maahan tuoduille savukkeille suhteellinen valmistevero, joka on laskettava korkeimman vähittäismyyntihinnan perusteella tullit mukaan luettuina, sekä erityisvalmistevero, joka on laskettava tuoteyksikköä kohti.

2. Suhteellisen valmisteveron kannan ja erityisvalmisteveron määrän on oltava samansuuruiset kaikille savukkeille.

3. Rakenteiden yhdenmukaistamisen loppuvaiheessa kaikkien jäsenvaltioiden on määrättävä savukkeille sama suhteellinen valmisteveron ja erityisvalmisteveron suhde siten, että vähimmäismyyntihintojen asteikko kuvastaa oikeudenmukaisesti valmistajien luovutushintojen välistä eroa.

4. Tarvittaessa savukkeiden valmistevero voi sisältää vähimmäisveron osuuden, jonka enimmäismäärän kussakin vaiheessa neuvosto vahvistaa komission ehdotuksesta.

9 artikla

1. Valmistajana on pidettävä yhteisöön sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa tupakkaa vähittäismyyntiä varten viimeistellyiksi valmiiksi tuotteiksi.

Yhteisöön sijoittautuneet valmistajat tai tarvittaessa näiden yhteisössä toimivat edustajat tai asiamiehet sekä kolmansista maista tuovat maahantuojat saavat vapaasti vahvistaa kullekin tuotteelleen enimmäishinnan noudatettavaksi vähittäismyyntissään kussakin jäsenvaltiossa, jossa nämä tuotteet on tarkoitettu luovutettaviksi kulutukseen.

Alakohdan 2 säännös ei kuitenkaan estä soveltamasta hintatason valvontaa tai vahvistettujen hintojen noudattamista koskevaa kansallista lainsäädäntöä, jos se on yhteisön säännösten mukaista.

2. Valmisteveron kantamisen helpottamiseksi jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa kullekin valmistetun tupakan ryhmälle vähittäismyyntihintojen asteikon, jos kukin asteikko on riittävän laaja ja vaihteleva vastatakseen tosiasiallisesti yhteisön tuotteiden erilaisuutta. Kutakin asteikkoa on noudatettava kaikkiin kyseisen valmistetun tupakan ryhmän tuotteisiin erottelematta niitä toisistaan laadun, esillepanon, tuotteiden alkuperän tai käytettyjen materiaalien, kyseisten yritysten ominaisuuksien tai muiden perusteiden mukaan.

▼B

10 artikla

1. Valmisteveron kantamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on yhdenmukaistettava viimeistään loppuvaiheessa. Sitä edeltävien vaiheiden aikana valmistevero on kannettava periaatteessa veromerkkien avulla. Jos jäsenvaltiot kantavat valmisteveron veromerkkien avulla, niiden on saatettava nämä merkit muiden jäsenvaltioiden valmistajien ja myyjien käyttöön. Jos jäsenvaltiot kantavat valmisteveron muilla keinoin, niiden on huolehdittava siitä, ettei tämän vuoksi mikään hallinnollinen eikä tekninen este vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

2. Valmistetun tupakan maahantuojiin ja valmistajiin on sovellettava samaa valmisteveron kantamisessa ja maksamisessa noudatettavien yksityiskohtaisten sääntöjen järjestelmää.

11 artikla

Valmistettu tupakka voidaan vapauttaa valmisteverosta tai siitä maksettu valmistevero voidaan palauttaa, jos

- a) valmistettu tupakka on denaturoitua ja teollisuus- tai puutarhatalouskäyttöön tarkoitettua,
- b) se hävitetään viranomaisten valvonnassa,
- c) se on tarkoitettu yksinomaan tieteellisiin kokeisiin sekä tuotteiden laatuun liittyviin kokeisiin, ja
- d) valmistaja käyttää sen uudestaan.

Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, millä edellytyksillä ja miten nämä vapautukset tai palautukset myönnetään.

II OSASTO

Yhdenmukaistamisen ensimmäistä vaihetta koskevat erityissäännökset

12 artikla

1. Jollei 1 artiklan 3 alakohdasta muuta johdu, valmistetun tupakan valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisen ensimmäinen vaihe kestää kuusikymmentä kuukautta 1 päivästä heinäkuuta 1973.

2. Tässä yhdenmukaistamisen ensimmäisessä vaiheessa on sovellettava 13 ja 14 artiklaa.

13 artikla

1. Savukkeiden erityisvalmisteveron määrä on ensimmäisellä kerralla vahvistettava siihen hintaluokkaan kuuluvien savukkeiden perusteella, joka 1 päivänä tammikuuta 1973 saatujen tietojen mukaan oli kysytty.

2. Tämän määrän on oltava vähintään 5 prosenttia ja enintään 75 prosenttia näiden savukkeiden suhteellisen valmisteveron ja erityisvalmisteveron yhteenlasketusta määrästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityisen osan ja suhteellisen osan suhdetta koskevan lopullisen ratkaisun soveltamista.

3. Jos edellä tarkoitetun hintaluokan valmisteveroa muutetaan 1 päivän tammikuuta 1973 jälkeen, erityisvalmisteveron määrä on vahvistettava 1 kohdassa mainittujen savukkeiden uuden verotason perusteella.

14 artikla

Poiketen siitä, mitä 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jättää tullit savukkeiden suhteellisen valmisteveron laskentaperusteen ulkopuolelle.

▼B**III OSASTO****Yhdenmukaistamisen toista vaihetta koskevat erityissäännökset***15 artikla*

1. Valmistetun tupakan valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisen toinen vaihe alkaa 1 päivänä heinäkuuta 1978.
2. Tämän yhdenmukaistamisen toisen vaiheen aikana sovelletaan 16 artiklaa.

16 artikla

1. Savukkeiden erityisvalmisteveron määrä vahvistetaan kysytyinpään hintaluokkaan kuuluvien savukkeiden mukaisena kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta saatavilla olevan tiedon perusteella 1 päivästä tammikuuta 1978 alkaen.
2. Valmisteveron erityinen osa ei saa olla pienempi kuin 5 prosenttia eikä suurempi kuin 55 prosenttia savukkeista kannettavasta kokonaisveromäärästä, joka koostuu suhteellisen valmisteveron, erityisvalmisteveron sekä liikevaihtoveron yhteismäärästä.

▼M1

- 2 a. Jos kysytyimmän hintaluokan savukkeiden vähittäismyyntihinta jäsenvaltiossa muuttuu tavalla, joka vaikuttaa prosentteina kokonaisverotasosta ilmoitettuun valmisteveron erityisosaan siten, että se on alle 5 prosenttia tai yli 55 prosenttia kokonaisverotasosta, kyseinen jäsenvaltio voi, poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, enintään muutoksen tapahtumisvuotta seuraavan toisen vuoden tammikuun 1 päivään saakka olla mukauttamatta erityisvalmisteveron määrää.

▼B

3. ►**M1** Jos edellä tarkoitetusta hintaluokasta kannettavaa valmisteveroa ◀ muutetaan 1 päivän tammikuuta 1978 jälkeen, erityisvalmisteveron määrä vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen savukkeiden uuden kokonaisverotason mukaan.
4. Poiketen siitä, mitä 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, kukin jäsenvaltio voi jättää tullimaksut savukkeista kannettavan suhteellisen valmisteveron laskentaperusteen ulkopuolelle.

▼M2

5. Jäsenvaltiot voivat kantaa kysytyimpään hintaluokkaan kuuluvien savukkeiden vähittäismyyntihintaa alemmalla hinnalla myydyistä savukkeista vähimmäisvalmisteveron sillä edellytyksellä, että tämä valmistevero ei ylitä kysytyimmän hintaluokan savukkeista kannetun valmisteveron määrää.

▼B**IV OSASTO****Loppusäännökset***17 artikla*

Neuvosto antaa tarvittaessa komission ehdotuksesta tämän direktiivin soveltamista koskevat säännökset.

18 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

19 artikla

1. Liitteen I A-osassa mainitut direktiivit kumotaan, millään tavoin kuitenkaan muuttamatta liitteen I B-osassa mainittuja jäsenvaltioiden velvoitteita saattaa säännökset määräajassa osaksi kansallista lainsäädäntöään.

▼B

2. Viittausten kumottuihin direktiiveihin katsotaan koskevan tätä direktiiviä ja niitä tulee lukea liitteenä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

20 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

21 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

OSA A

KUMOTUT DIREKTIIVIT

(19 artiklassa tarkoitetut)

1. Direktiivi 72/464/ETY
2. Direktiivi 79/32/ETY

ja niiden peräkkäiset muutokset:

- Direktiivi 74/318/ETY
- Direktiivi 75/786/ETY
- Direktiivi 76/911/ETY
- Direktiivi 77/805/ETY
- Direktiivi 80/369/ETY
- Direktiivi 80/1275/ETY
- Direktiivi 81/463/ETY
- Direktiivi 82/2/ETY
- Direktiivi 82/877/ETY
- Direktiivi 84/217/ETY
- Direktiivi 86/246/ETY
- Direktiivi 92/78/ETY

OSA B

Direktiivi	Määräaika osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiselle
— 72/464/ETY	1.7.1973 ⁽¹⁾
— 79/32/ETY	1.1.1980
— 74/318/ETY	
— 75/786/ETY	
— 76/911/ETY	
— 77/805/ETY	
— 80/369/ETY	
— 80/1275/ETY	
— 81/463/ETY	
— 82/2/ETY	
— 82/877/ETY	
— 84/217/ETY	
— 86/246/ETY	1.1.1986
— 92/78/ETY	31.12.1992

⁽¹⁾ Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti voivat lykätä tätä määräaikaa 31 päivään joulukuuta 1977.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Voimassa oleva direktiivi	Direktiivi 72/464/ETY	Direktiivi 79/32/ETY
I Osasto	I Osasto	
1 artikla, 1 ja 2 kohta	1 artikla, 1 ja 2 kohta	
1 artikla, 3 kohta	1 artikla, 4 kohta	
2 artikla, 1 ja 2 kohta	3 artikla, 1 ja 2 kohta	1 artikla, 1 kohta
2 artikla, 3 kohta		1 artikla, 2 kohta
3 artikla		2 artikla
4 artikla		3 artikla
5 artikla		4 artikla
6 artikla		4a artikla
7 artikla		7 artikla
8 artikla	4 artikla	
9 artikla	5 artikla	
10 artikla	6 artikla	
11 artikla	6a artikla	
II Osasto	II Osasto	
12 artikla	7 artikla	
13 artikla	8 artikla	
14 artikla	9 artikla	
III Osasto	IIa Osasto	
15 artikla	10a artikla	
16 artikla	10b artikla	
IV Osasto	III Osasto	
17 artikla	11 artikla	
18 artikla	12 artikla, 2 kohta	
19 artikla	—	—
20 artikla	—	—
21 artikla	13 artikla	10 artikla